

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босна и Херцеговина

Predmet br.: S1 2 K 012688 15 Kžk

Datum objavljivanja: 28.01.2016. godine

Datum pismenog otpravka: 09.02.2016. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu: sudija Tihomir Lukes, predsjednik vijeća
sudija Dr Dragomir Vukoje, član vijeća
sudija Hilmo Vučinić, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
Dragiše Kenjića i Muamera Mezita

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Ismet Šuškić

Branilac optuženog Dragiše Kenjića: advokat Kerim Čelik

Branilac optuženog Muamera Mezita: advokat Damir Sadović

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Tihomira Lukeša, kao predsjednika vijeća, te sudija Dr Dragomira Vukoja i Hilma Vučinića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje stručne saradnice Ene Granić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Dragiša Kenjića i Muamera Mezita, zbog krivičnog djela Organizovanje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. stav 2., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, Odavanje tajnih podataka iz člana 164. stav 3., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa članom 53. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0001775 11 od 18.03.2013. godine, a koja je potvrđena dana 29.03.2013.godine, nakon održanog usmenog i javnog pretresa, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, optuženih Dragiša Kenjića i Muamera Mezita, te njihovih branilaca, donio je i dana 28.01.2016. godine javno objavio:

PRESUDU

OPTUŽENI:

1. **Dragiša Kenjić**, sin Milenka i majke Ljubice, rođene Miović, rođen 06.09.1983. godine u Sarajevu, nastanjen u ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., po zanimanju policajac, zaposlen u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu – SIPA, sa završenom srednjom elektrotehničkom školom, neoženjen, JMBG: ..., neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak;
2. **Muamer Mezit**, zvani "Cicko", sin Kasima i majke Munte, rođene Šuta, rođen 04.01.1974. godine u Gornjoj Jasenici, Mostar, po nacionalnosti ..., državljanin ..., završena SSS, po zanimanju policajac, zaposlen u Graničnoj policiji BiH – JGP Trebinje, oženjen, otac dvoje djece, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak;

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

DA SU:

U vremenskom periodu od marta do početka septembra 2011. godine, nakon što je P.I., zv. „B.“, organizovao grupu ljudi za krijumčarenje i rasturanje neocarinjene robe – cigareta, koja je djelovala u smislu člana 1. tačka 19. KZ BiH, a kojoj grupi su pristupili članovi iste: D.I. zv. „D.“, V.I., G.R., Lj.S., B.B., S.M., Dragiša Kenjić, N.N., N.B., M.Ć., R.V., D.G., M.S. i Muamer Mezit, koji članovi grupe su bili dobro hijerarhijski ustrojani, tako da se tačno znala uloga svakog člana grupe koji je učestvovao u prebacivanju cigareta i svako je imao svoj zadatak od vozača vozila sa cigaretama, „izviđača“ i „čistača“, tako da je V.I. imao ulogu vozača krijumčarene robe prilikom transporta sa teritorije Crne Gore na teritoriju BiH, zatim daljeg transporta do prvih „štekova“ u selu Hodžići i transporta do „šteka“ u Berkovićima; G.R. je imao ulogu „izviđača“ i „čistača“ prilikom transporta krijumčarene robe, zatim daljeg transporta do prvih „štekova“ iz kojih se distribuirala roba prema kupcima u unutrašnjosti BiH; Lj.S. je imao ulogu vozača prilikom transporta krijumčarene robe do „štekova“, kao i ulogu obezbjeđenja „šteka“ koji se kod njega nalazio u selu Hodžići, gdje ima porodičnu kuću; B.B. je imao ulogu „izviđača“ prilikom transporta krijumčarene robe i prilikom prebacivanja iste iz „šteka“ u „stek“; S.M. je imao zadatak glavnog distributera krijumčarene robe prema kupcima iz unutrašnjosti BiH; Dragiša Kenjić, kao policijski službenik je imao ulogu za stvaranje uslova za bezbjedno krijumčarenje robe – cigareta i za bezbjedan rad same grupe; N.N., N.B. i Muamer Mezit, policijski službenici, su davali podatke o kretanju policijskih patrola Granične policije BiH i tako puštali vozila sa krijumčarenim cigaretama; M.Ć., OSL UIO BiH je pristao i obećao P.I. izvršiti povrat krijumčarenih cigareta – 150 paketa, koje su pronađene od strane JGP Čapljina; R.V., D.G. i M.S. su glavni kupci krijumčarenih cigareta koje su dalje u lancu distribuirali prema njima poznatim osobama, tako da su sve poslove obavljali po uputama P.I. zv. „B.“, koja organizirana grupa ljudi je u navedenom periodu, sa teritorije Crne Gore na teritoriju BiH, mimo graničnih prijelaza, dana 23.03.2011. godine, prokrijumčarila 200 paketa cigareta; dana 19.05.2011. godine, prokrijumčareno 280 paketa cigareta, odnosno 14.000 šteka cigareta; dana 15.06.2011. godine, prokrijumčareno je 400 paketa cigareta,

odnosno 20.000 šteka cigareta, dana 28.07.2011. godine, prokrijumčareno je 400 paketa cigareta odnosno 20.000 šteka cigareta, dana 12.08.2011. godine, prokrijumčareno je 400 paketa cigareta, odnosno 20.000 šteka cigareta i dana 31.08.2011. godine, prokrijumčareno je 400 paketa, odnosno 20.000 šteka cigareta neutvrđene vrijednosti, a njima poznatih marki cigareta, što je utvrđeno analizom rezultata provedenih posebnih istražnih radnji, da bi u navedenom periodu od strane Granične policije BiH, pretresom od osumnjičenih S.M., M.S., D.G., R.V. i P.I., privremeno bila oduzeta 121.927,00 kutija cigareta marke „Ronhil Light“, „Ronhil Super Light“, „Ronhil Rich“, „Ronhil Ultra“ i „Marlboro“, koje nisu bile obilježene poreznim markicama BiH, ukupne maloprodajne vrijednosti od 329.202,90 KM, a koje se bile namijenjene za dalje rasturanje, jer su te krijumčarene cigarete deponovali u skladišta, tzv. „štekove“, koji su se nalazili u selu Davidovići, selu Hodžići, kod Lj.S., u mjestu Berkovići, kod S.M., zatim daljom distribucijom i rasturanjem krijumčarene robe - cigareta prema unutrašnjosti BiH, a sve radi ostvarivanja nezakonito stečene imovinske koristi, dakle, *modus operandi* izvršenja krivično pravnih radnji krivičnog djela organizovanje grupe ljudi radi krijumčarenja i rasturanja neocarinjene robe, koju je predvodio P.I. zv „B.“, zajedno sa ostalim članovima grupe, sastojala se u tome da su izvršavali pripremne radnje i dogovore sa njima poznatim osobama sa područja Crne Gore u smislu količine robe, cijene po paketu cigareta, vrsti cigareta koje su im potrebne, tačnije cigareta koje se traže na "tržištu", vremenu dolaska u "štek" koji se nalazi na teritoriji Crne Gore radi preuzimanja robe, koordinirali su aktivnosti oko transporta robe preko granice, mimo graničnih prijelaza, sa teritorije Crne Gore na teritoriju Bosne i Hercegovine, zatim koordinirali i usmjeravali dalji transport krijumčarene robe prema "štekovima- skladištima", koji se nalaze na teritoriji Bosne i Hercegovine, u mjestu Hodžići, mjestu Davidovići i mjestu Berkovići, te usmjeravali dalju distribuciju i rasturanje krijumčarene robe prema kupcima iz unutrašnjosti Bosne i Hercegovine, također su pratili i provjeravali rad policijskih patrola iz svih policijskih agencija preko policijskih službenika koji su im davali tražene podatke; obaveza koju su imali prema policijskim službenicima bila je prijavljivanje prolaska vozila sa krijumčarenom robom i tačno se znala cijena za prolazak malog vozila sa robom (25-30 eura po vozilu) i za prolazak velikog vozila sa robom, misleći na teretna motorna vozila i kombije; policijski službenici kojima su prijavljivali prolazak vozila sa krijumčarenom robom su omogućavali nesmetan prolazak vozila i za tu uslugu su uzimali novac, jedna od jako bitnih osoba u toj grupi je osumnjičeni B.B., koji je u svakom momentu znao ko je od policijskih službenika i gdje na terenu, ko je "dobar", a ko je "loš", jer su te izraze koristili u međusobnoj komunikaciji, koji je svakodnevno pratio prolazke službenih vozila i odmah obavještavao o svemu, ne

samo P. nego i druge kriminalne grupe, jer je B.B. taj zadatak obavljao za više kriminalnih grupa, dakle, postojala je jedna dobro uigrana šema po kojoj su postupali i iz koje se vidjelo da na taj način rade bez smetnje već duži period, tačnije dugi niz godina uz jedini motiv finansijsku korist.

1. DRAGIŠA KENJIĆ

U vremenskom periodu od početka marta do početka septembra 2011. godine, postupajući u svojstvu službene osobe u institucijama BiH, obavljajući poslove policijskog službenika Državne agencije za istrage i zaštitu – SIPA-e, znajući da se radi o osobama koje se bave krijumčarenjem cigareta, čiji je postao član grupe ljudi za krijumčarenje i rasturanje neocarinjene robe – cigareta, u smislu člana 1. tačke 19. KZ BiH, tako da je prilikom susreta sa P.I., dana 05.04.2011. godine obavijestio istog o tome da su prema broju telefona: ..., kojeg I. koristi, određene posebne istražne radnje koje nadzire SIPA, nakon čega je P.I. prestao koristiti navedeni telefonski broj, čime su ozbiljno dovedeni u opasnost ciljevi istrage koju je provodila Granična policija BiH, čiji je uposlenik bio osumnjičeni Dragiša Kenjić do 15.09.2009. godine, a koju istragu je provodila ova agencija po naredbi Tužilaštva BiH, da bi potom kroz više ostvarenih telefonskih kontakata sa P.I. istom davao obavijesti o njegovom statusu u okviru predmeta na kojem su radili OSL Državne agencije za istrage i zaštitu i koji se ticao neovlaštenog prometa opojne droge, a u kojem je P.I. bio pomenut, odavajući tajne podatke, što je protivno odredbi člana 11. stava 1. Zakona o zaštiti tajnih podataka (Službeni glasnik BiH br. 54/05) i to obavještavajući ga o vjerovatnoći da je prema I. broju telefona određeno vršenje posebnih istražnih radnji, da je I. doveden u vezu samo zbog kontakta sa jednom od uhapšenih osoba, da će biti operativno praćen i da bi zbog toga sa svog telefonskog broja trebao da obavlja samo razgovore sa suprugom; kroz više ostvarenih telefonskih kontakata u aprilu i maju 2011. godine, obavijestio P.I. o tome da OSL Državne agencije za istrage i zaštite rade na određenom predmetu u okviru kojeg je D.I. označen kao vođa jedne grupe za organizirani kriminal, da vršenje posebnih istražnih radnji prema organizatoru i članovima grupe još nije počelo, da će P.I. obavijestiti ukoliko posebne istražne radnje budu određene i da će, kroz kontakt sa kolegama koji vode predmet, pokušati iskoristiti svoj položaj u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu da D.I. „izbriše“ iz predmeta, da bi se potom dana 04.05.2011. godine sastao sa P.I. i na tom sastanku obavijestio P.I. da je u mogućnosti da preko trojice kolega koji vode predmet „izbriše“ D.I. iz predmeta u zamjenu

za određeni iznos novca, konkretno 10.000,00 KM, o kojem iznosu je Dragiša Kenjić telefonski obavijestio P.I.; dana 05.05.2011. godine, Dragiša Kenjić se sastao sa P.I. i D.I., prilikom kojeg susreta su P.I. i D.I. predali Dragiši Kenjiću novac u iznosu od 5.500,00 €, za četvoricu policijskih službenika po 2.750,00 €, nakon čega je u telefonskom kontaktu, 06.05.2011. godine, Dragiša Kenjić obavijestio P.I. da je „*brisanje*“ D.I. iz predmeta izvršeno; dana 18.05.2011. godine, Dragiša Kenjić se, u društvu sa njemu poznatom ženskom osobom, sastao sa P.I. i D.I. u restoranu „*Kod Gcjka*“ u Jablanici, kojom prilikom je P.I. predao Dragiši Kenjiću određene papire kako bi Dragiša iste predao kolegi koji će izvršiti određene provjere vezane za te papire; kroz više telefonskih kontakata u maju 2011. godine sa P.I., obavještavao istog o razlozima izlaska na teren tima u kojem je radio Dragiša Kenjić, organizirao više susreta sa P.I. na području Trebinja i Bileće, obavještavao P.I. o aktivnostima Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, o lišenju slobode tri osobe na području Bileće; dana 17.05.2011. godine dao uputu P.I. da ne kontaktira sa pripadnicima Granične policije koji su na određeni način doprinosili aktivnostima grupe za organizirani kriminal; dana 19.05.2011. i 20.05.2011. godine Dragiša Kenjić je sa P.I. razmijenio poruke iz čijeg je sadržaja evidentno da je Dragiša Kenjić upoznat sa aktivnostima P.I., te da P. dostavlja podatke o kretanjima OSL Državne agencije za istrage i zaštitu na području od značaja za aktivnosti grupe za organizirani kriminal P.I., čiji je on organizator;

2.

MUAMER MEZIT

Postupajući u svojstvu službene osobe u institucijama BiH, obavljajući poslove policijskog službenika Granične policije BiH – JGP Trebinje, propustio da izvrši službenu dužnost i radnje koje je bio obavezan preduzeti, znajući da se radi o osobama koje se bave krijumčarenjem cigareta, pa je tako dana 22.05., 17.07., 13.08., 22.08. i 06.09. 2011. godine bio u telefonskom kontaktu sa P.I. zv. „B.“ kao organizatorom grupe za krijumčarenje i rasturanje neocarinjene robe – cigareta, čiji je član grupe i postao, imao ulogu „*obavještajca*“, jer ga je izvještavao o rasporedu i kretanju policijskih patrola GP BiH, pružao podatke o predmetima koji su pronađeni u p.m.v. „*Jetta*“ bijele boje, prilikom pretresa istog, dana 22.05.2011. godine, kada je pronađeno 150 paketa cigareta u selu Davidovići, a koje pripadaju P.I., vršio propuštanje vozila sa krijumčarenom robom – cigaretama, stvarajući time uslove za nesmetan – siguran prolazak vozila kada je on bio raspoređen u patroli „*Jablanica 178*“ – područje koje pokriva Baljke i Deleušu u općini Bileća i patroli „*Jablanica 166*“ – područje koje pokriva „*Trafo*“, „*Plana*“, „*Kovači*“ i „*Golobrdje*“ u općini Bileća, a sve u namjeri pribavljanja sebi i drugom finansijske koristi.

Dakle,

P.I. zv. „B.“ organizirao grupu ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe, koja grupa je organizovana u smislu člana 1. tačka 19. KZ BiH, a kojoj grupi su pristupili članovi iste za krijumčarenje i rasturanje neocarinjene robe i to: D.I., V.I., G.R., Lj.S., B.B., S.M., Dragiša Kenjić, N.N., N.B., M.Ć., R.V., D.G., M.S. i Muamer Mezit, dok su N.N., N.B. i Muamer Mezit policijski službenici Granične policije BiH propustili da izvrše službenu dužnost i radnje koje su bili obavezni preduzeti za osobe koje se bave krijumčarenjem cigareta, Dragiša Kenjić policijski službenik Državne agencije za istrage i zaštitu – SIPA-e odavao tajne podatke osobi za koju je znao da se bavi krijumčarenjem cigareta P.I., i M.Ć., OSU UIO BiH znajući da se radi o osobama koje se bave krijumčarenjem cigareta pristao i obećao P.I. povrat krijumčarenih cigareta.

Čime bi počinili:

- Optuženi **Dragiša Kenjić**, radnjama opisanim pod tačkom 1. izreke presude počinio krivično djelo Organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. stav 2. u vezi stava 1. KZ BiH i krivično djelo Odavanje tajnih podataka iz člana 164. stav 3. u vezi stava 1. KZ BiH, sve u vezi sa članom 53. KZ BiH,
- Optuženi **Muamer Mezit**, radnjama opisanim pod tačkom 2. izreke presude počinio krivično djelo Organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. stav 2. u vezi stava 1. KZ BiH i krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 1. KZ BiH, sve u vezi sa članom 53. KZ BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka iz člana 185. stav 2. tačke a) do f) istog Zakona, kao i nužni izdaci optuženih i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

I. TOK POSTUPKA

A. UVODNE NAPOMENE

1. Optužnicom broj: T20 0 KT 0001775 11 od 18.03.2013. godine, a koja je potvrđena dana 29.03.2013. godine, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (Tužilaštvo BiH/tužilaštvo) je teretilo optuženog Dragišu Kenjića da je počinio krivično djelo Organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), kao i krivično djelo Odavanje tajnih podataka iz člana 164. stav 3. u vezi stava 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53. istog zakona, dok je optuženog Muamera Mezita teretilo za krivično djelo Organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. stav 2. u vezi stava 1. KZ BiH i krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53. istog zakona.
2. Prvostepeno vijeće Suda Bosne i Hercegovine (Sud BiH) je, dana 15.10.2014. godine, donijelo presudu kojom je optuženog Dragišu Kenjića i Muamera Mezita oslobodilo od optužbe da su radnjama opisanim u izreci pobijane presude počinili predmetna krivična djela.
3. Postupajući po žalbi Tužilaštva BiH, Apelaciono vijeće je, dana 13.02.2015. godine, donijelo odluku kojom je istu uvažilo, te ukinulo prvostepenu presudu u oslobađajućem dijelu i odredilo održavanje pretresa pred ovim Vijećem. Navedena presuda je ukinuta po žalbenom osnovu pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 315. stav 1. tačka b) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH).
4. Obzirom da je Apelaciono vijeće u odluci kojom je ukinuta prvostepena presuda konstatovalo da je prvostepeno vijeće pravilno utvrdilo povredu člana 71. stav 2. ZKP BiH, odnosno da oduzeti predmeti od optuženih nisu otvoreni i pregledani na zakonit način, to je pretres pred ovim Vijećem bio ograničen na utvrđivanje činjeničnog stanja u odnosu na rezultate posebnih istražnih radnji, obzirom da isto nije cijenjeno ukinutom prvostepenom presudom.

B. PRETRES PRED VIJEĆEM APELACIONOG ODJELJENJA

1. Dokazni postupak

5. Dana 15.01.2016. godine otvoren je dokazni postupak pred Apelacionim vijećem, te je doneseno procesno rješenje da se prihvataju svi dokazi iz prvostepenog postupka, s tim što je branilac optuženog Kenjića uložio nove dokaze na okolnost osporavanja zakonitosti provođenja posebnih istražnih radnji, te je Vijeće iste uvrstilo u spis.

6. Branilac je na navedenu okolnost uložio sljedeće dokaze: **AP-O-I-1** Potvrda, broj T20 O KT0001776 11 od 03.07.2015. godine; **AP-O-I-1A** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 21.09.2011. godine; **AP-O-I-1B** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 13.05.2011. godine; **AP-O-I-1C** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 08.06.2011. godine; **AP-O-I-1D** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 10.08.2011. godine; **AP-O-I-1E** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 03.06.2011. godine; **AP-O-I-1F** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 10.06.2011. godine; **AP-O-I-1G** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 15.06.2011. godine; **AP-O-I-1H** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 12.07.2011. godine; **AP-O-I-1i** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 19.08.2011. godine; **AP-O-I-1j** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 01.09.2011. godine; **AP-O-I-1K** Naredba o provođenju posebnih istražnih radnji, broj S1 2 K 002523 10 Krn od 08.09.2011. godine.

7. Iako se radilo o novim dokazima odbrane, Apelaciono vijeće je prihvatilo njihovo uvođenje u spis, obzirom da se isti odnose na okolnosti isticanih povreda za koje je, kako će kasnije biti obrazloženo, bilo ključno utvrditi da li su osnovane, obzirom da je od toga zavisilo dalje odlučivanje u postupku.

II. ČINJENIČNA UTVRĐENJA APELACIONOG VIJEĆA

A. OPŠTA UTVRĐENJA

8. Naime, prvostepena presuda u ovom predmetu je, kako je to već navedeno, ukinuta zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 315. stav 1. tačka b) ZKP BiH, odnosno iz razloga što prvostepeni sud nije cijenio rezultate posebnih istražnih radnji, dok je u odnosu na povredu člana 71. ZKP BiH konstatovano da je prvostepeni sud ispravno zaključio kada je utvrdio povredu istog, te iz spisa isključio dokaze koji su proizašli iz navedene radnje.

9. Dakle, pretres pred ovim Vijećem je otvoren radi ponovnog preispitivanja, odnosno utvrđivanja činjeničnog stanja uzimajući u obzir rezultate posebnih istražnih radnji, a koje prvostepeni sud nije cijenio u toku glavnog pretresa pred tim vijećem.

10. Međutim, odbrane optuženih, odnosno branilac optuženog Kenjića, a s čim se složio i branilac optuženog Mezita uz napomenu da protiv njegovog branjenika nisu ni određivane posebne istražne radnje već da se isti eventualno pojavljuje kao B učesnik, osporio je zakonitost naredbi koje su prethodile posebnim istražnim radnjama, pozivajući se na praksu Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP), te ističući kako iste sadržajno ne obuhvataju sve ono što ZKP BiH zahtijeva.

11. U vezi sa navedenim, branilac optuženog Kenjića je istakao kako je uvidom u sporne naredbe uočljivo da iste ne zadovoljavaju kriterije postavljene članom 116. ZKP BiH, odnosno da ne sadrže obrazloženje osnova sumnje, te da uopšte ne ulaze u razmatranje da li su se potrebni dokazi mogli pribaviti na drugi način ili da li bi pribavljane istih bilo povezano s nesrazmjernim poteškoćama.

12. Da bi se uopšte upustilo u raspravljanje po pitanju krivice optuženih, Apelaciono vijeće je prije svega moralo razmotriti prigovore u odnosu na zakonitost dokaza, odnosno rezultata posebnih istražnih radnji, obzirom da su ti dokazi mogli eventualno biti podloga za donošenje odluke. Cijeneći navedeni prigovor, Apelaciono vijeće je našlo da je isti osnovan.

13. Naime, ovo Vijeće se rukovodi stavom da se ljudska prava i slobode mogu ograničiti samo u slučaju zaštite legitimnih društvenih interesa i vrijednosti (član 8. stav 2. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda - EKLJP), te da okvir

dopuštenih zahvata u zaštićena osnovna prava i slobode čovjeka naročito naglašava svoje uvjete. Pa tako u odnosu na određivanje posebnih istražnih radnji nužno je da naredba o određivanju istih ispunjava uslove propisane članom 116. ZKP BiH, odnosno da se uvijek *in concreto* cijeni i u istoj obrazloži postojanje osnova sumnje o učinjenju krivičnog djela predviđenog članom 117. ZKP BiH, kao i da se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili da bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmjernim teškoćama. Dakle, naredba o posebnim istražnim radnjama mora da sadrži iste podatke kao i prijedlog tužioca iz člana 118. stav 1. ZKP BiH¹.

14. U vezi sa navedenim, ovo Vijeće je nakon izvršenog uvida u sporne naredbe, uočilo manjakovst istih koja se ogleda u tome da sadržajno ne obuhvataju sve podatke koji se traže po ZKP BiH, odnosno da je izostalo obrazloženje u pogledu *osnova sumnje* o učinjenju krivičnog djela, kao i obrazloženje zbog čega se *na drugi način ne mogu pribaviti dokazi, ili bi njihovo prikupljanje bilo povezano sa nesrazmjernim teškoćama*.

15. Ovakav stav Apelacionog vijeća temelji se i na novijoj praksi ESLJP u predmetu *Dragcjević protiv Hrvatske (68955/11)*, gdje je utvrđena povreda člana 8. EKLJP. U navedenoj odluci ESLJP je naglasio da je neophodno detaljno navesti razloge kada se izdaje rješenje o primjeni mjera tajnog nadzora, budući da se na taj način jemči da postoji osnovan razlog za uvjerenost da je počinjeno krivično djelo koje je utvrđeno zakonom. Organ vlasti koji izdaje dozvolu za primjenu mjera tajnog nadzora mora tu dozvolu izdavati isključivo za slučajeve u kojima postoji činjenični osnov za sumnju da neko lice planira ili izvršava teško krivično djelo. Mjere tajnog nadzora treba da budu dozvoljene samo ukoliko nema izgleda da se nekim drugim metodom uspješno dokažu te činjenice ili ukoliko bi primjena nekog drugog metoda bila znatno teža. Na taj način se osigurava da se rješenje o dozvoljenoj primjeni mjera tajnog nadzora ne donosi proizvoljno, nepropisno ili da odluka o tome ne bude valjana i temeljno promišljena. Također je zaključeno: *“Zakonski uslov postojanja obrazloženog naloga bio je neophodan kao oblik efektivne sudske kontrole mjera kojima se narušavaju temeljna prava pojedinca.”*

---

¹ “Istražne radnje iz člana 116. stav 2. ovog zakona određuje naredbom sudija za prethodni postupak, na obrazloženi prijedlog Tužitelja koji sadrži: podatke o osobi protiv koje se radnja preduzima, osnove sumnje iz člana 116. stav 1. ili 3. ovog zakona, razloge za njeno preduzimanje i ostale bitne okolnosti koje zahtijevaju preduzimanje radnji, navođenje radnje koja se zahtijeva i način njenog izvođenja, obim i trajanje radnje. Naredba sadrži iste podatke kao i prijedlog tužitelja, kao i utvrđivanje trajanja naredne radnje.”

16. Implementacija navedenog stava već je primjenjivana i u praksi ovog Suda, između ostalog u predmetu Fahrudin Čago i dr.², na koji se, kao i na prethodno navedeni predmet Evropskog suda za ljudska prava, odbrana osnovano pozvala.

17. U vezi sa navedenim, Apelaciono vijeće se prilikom donošenja odluke o zakonitosti naredbi o provođenju posebnih istražnih radnji vodilo i stavom ESLJP izraženim u više odluka, u kojim se općenito konstatuje o osjetljivosti provođenja navedenih radnji u svjetlu člana 8. EKLJP. Tako je u predmetu *Huvig protiv Francuske (11105/84)* zaključeno da *prisluškiavanje i drugi oblici miješanja u telefonske razgovore predstavljaju ozbiljno miješanje u privatni i porodični život i prepisku, i moraju, prema tome, biti zasnovani na naročito precizno formuliranom „zakonu“.*³ U predmetu *Dragojević protiv Hrvatske*, pored prethodno navedenog, također je zaključeno da je ESLJP primjetio da *nema spora oko toga da su prisluškiavanje telefonskih razgovora podnosioca predstavke i tajni nadzor predstavljali miješanje u njegova prava po članu 8., te da je ključno pitanje da li je sistem tajnog nadzora, onako kako su ga primjenile hrvatske vlasti, pružao dovoljno zaštite od zloupotreba.*

18. Dakle, ako se sumira sve izneseno, može se izvesti zaključak da je potrebno zaštititi pojedinca od svake zloupotrebe prilikom miješanja u njegov privatni život, a jedan od načina za postizanje istog je zasigurno i insistiranje na tome da se u slučaju neophodnosti primjene mjera koje narušavaju privatnost pojedinca primjenjuju zakonom propisani uslovi, te donose obrazloženi nalozi koji će obuhvatiti sve potrebne podatke u tom pravcu.

19. Obzirom da su u konkretnom slučaju naredbe o provođenju posebnih istražnih radnji nezakonite, to su i svi dokazi proizašli iz navedenih naredbi oglašeni kao nezakoniti i kao takvi isključeni iz spisa, budući da odredba člana 10. stav 2. ZKP BiH izričito propisuje da sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava, niti na dokazima pribavljenim bitnim povredama ZKP BiH.

20. Dakle, u skladu sa doktrinom „plodova otrovne voćke“ nezakonitim su se ukazali i svi dokazi koji su proizašli iz predmetnih nezakonitih dokaza, odnosno svi oni dokazi koji se direktno vežu za naredbe o provođenju posebnih istražnih radnji. Kada tako zaključuje,

---

² S1 2 K 002641 14 KŽ 4 od 06.02.2015. godine

³ Sličan zaključak sud je iznio i u predmetu *lordachi i dr. protiv Moldavije (25198/02)*

Apelaciono vijeće ima u vidu da zakonitost određenog dokaza presudno određuje zakonitost prethodnih radnji kojim su ti dokazi prikupljeni.

21. Tako su iz spisa isključeni slijedeći dokazi tužilaštva: iskaz svjedoka Amre Alijić; materijalni dokazi: **T-1** - Izvještaj Granične policije BiH broj: 17-08-2-13-5-KU-10/11 od 12.09.2011. godine o počinjenom krivičnom djelu i počiniocima; **T-2** - Dopuna Izvještaja Granične policije BiH broj: 17-08-2-13-5-KU-14/11 od 20.12.2011. godine sa priložima-transkripti od br. 5247 do 7046; **T-3** - 18 (osamnaest) Službenih zabilješki Granične policije CIU Sarajevo, broj: 17-18-4-40/11 od 17.06.2011. godine; 17-18-4-50/11 od 04.08.2011. godine; 17-18-4-43/11 od 19.06.2011. godine; 17-18-4-42/11 od 17.06.2011. godine; 17-18-4-55/11 od 08.09.2011. godine; 17-18-4-56/11 od 10.09.2011. godine; 17-18-4-49/11 od 13.08.2011. godine; 17-18-4-51/11 od 21.08.2011. godine; 17-18-4-54/11 od 02.09.2011. godine; 17-18-4-53/11 od 26.08.2011. godine; 17-18-4-47/11 od 29.06.2011. godine; 17-18-4-46/11 od 04.07.2011. godine; 17-18-4-38/11 od 17.06.2011. godine; 17-18-4-39/11 od 17.06.2011. godine; 17-18-4-44/11 od 27.06.2011. godine; 17-18-4-45/11 od 28.06.2011. godine; 17-18-4-48/11 od 21.07.2011. godine i 17-18-4-52/11 od 26.08.2011. godine, sačinjene na okolnosti postupanja po Naredbi Suda BiH broj: S1 2 K 00252310 Krn; **T-4** - Izvještaj Granične policije BiH - CIU, broj: 17-08-2-13-5-KU-13/11 od 19.12.2011. godine o počinjenom krivičnom djelu protiv Muamera Mezita, sa priložima (transkripti broj 800, 1015, 3341, 4800, 4832, 4833, 5117, 4743, 6475, 6477, 6478); **T-6** - Izvještaj Granične policije BiH, broj: pov:17-08-4-294/09 Od 26.09.2011. godine o provođenju posebnih istražnih radnji iz čl. 116.stav 2. tačke a) ZKP BiH nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija i člana 116. stav 2. tačke d) ZKP BiH Tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima, sa priložima (36 CD-a i 2 DVD-a); **T-7** – Transkripti Granične policije BiH, br.: Pov. 17-08-4-294/09 od 07.10.2011. godine - ostvareni razgovori i SMS poruke; **T-17** – Grafički prikaz pod nazivom: „Grafikon 1-22 grafički prikaz veza telefonskih brojeva korisnika Dušan Ilić i drugi“; **T-19** -DVD sa sadržajem (od 1 do 9) OA „Grand“ Analiza mjera nadzora telekomunikacija, listinga i forenzike br. 17-08-3-INT-72/12, 73/12, 74/12, 89/12, 90/12, 91/12; **T-20** - Analiza i objašnjene grafičkog prikaza ostvarenih telefonskih konakata OA „Grand“ za telefonske brojeve u vremenskom periodu od 08.04.2011. do 15.05.2011. godine; **T-21** - Analiza i objašnjene grafičkog prikaza ostvarenih telefonskih konakata OA „Grand“ za telefonske brojeve u vremenskom periodu od 23.03.2011. do 10.09.2011. godine; **T-22** - Grafički prikaz pod nazivom „Grafikon“ 1-11 Nadzor i tehničko snimanje

telekomunikacija koje su koristili Dušan Ilić i dr;

22. Dakle, oglašeni su nezakonitim svi dokazi koji su proizašli iz nezakonitih naredbi o provođenju posebnih istražnih radnji, s tim što se Apelaciono vijeće ovom prilikom nije osvrtao niti uopšte cijeno i uvrštavalo i spis dokaze koji su nezakoniti na osnovu povrede odredbe člana 71. ZKP BiH, za što je već utvrđeno u odluci o ukidanju prvostepene presude da je ispravno zaključeno od strane prvostepenog suda.

Preostali zakoniti, i preuzeti dokazi iz prvostepenog postupka su:

23. Dokazi tužilaštva - Iskaz svjedoka Drage Ćorića; materijalni dokazi: **T-5** - Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Granične policije, broj:17-08-2-04-01/12 od 17.01.2012. godine od osumnjičenog Muamera Mezita; **T-9** - Akt Granične policije BiH, broj: 17-08-4-04-21-1007/11 od 20.12.2011. godine o rasporedu rada policijskih službenika; **T-11** – Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Granične policije BiH, br.: 17-08-2-13/11-2 od 14.09.2011. godine;**T-12** - Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Granične policije BiH, br.: 17-08-2-13/11-1 od 14.09.2011. godine;**T-13** – Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Granične policije BiH, br.: 17-08-2-14/11-3 od 14.09.2011. godine; **T-14** – Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Granične policije BiH, br.: 17-08-2-14/11-2 od 14.09.2011. godine; **T-15**– Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Granične policije BiH, br.: 17-08-2-22/11 od 14.09.2011. godine; **T-36** - Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Dragiše Kenjića, broj: T 20 0 KT 0001775 11 od 14.09.2011 i 07.10.2011. godine; **T-37** – Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Nemanje Nogošića, broj: T 20 0 KT 0001775 11 od 14.09.2011. godine i 15.09.2011. godine; **T-38** – Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Nebojše Brborića, broj: T 20 0 KT 0001775 11 od 14.09.2011. godine; **T-39** - Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Muamera Mezita, broj: T 20 0 KT 0001775 11 od 17.01.2012. godine; **T-40** - Izvod iz kaznene evidencije MUP-a Kantona Sarajevo, Uprava policije broj: 02/1-2-04-8-2/2322 od 12.07.2012. godine za Nemanju Nogošića i Dragišu Kenjića;**T-41** - Izvod iz kaznene evidencije MUP-a HNK Mostar, broj: 02-02/5-2-12-234/12 od 28.06.2012. godine za Muamera Mezita;

24. Dokazi odbrane optuženog Kenjića – iskazi svjedoka: Adisa Karačića, Dražena Trivuna i Predraga Ilića, kao i samog optuženog Kenjića.

25. Dokazi odbrane optuženog Mezita – iskaz svjedoka Muniba Ćorbić; materijalni dokazi: **O3-1** – naredba Suda BiH za pretres lica, prostorija, predmeta i pokretnih

stvari i privremeno oduzimanje predmeta, broj: S 1 2 K 002523 10 Krn od 05.01.2012. godine; **O3-2** - zaključak Granične policije-disciplinske komisije GP, broj: DP-02-1/12 od 07.03.2013. godine o suspenziji Muamera Mezita; **O3-3** - prijedlog za dozvolu izvršenja na osnovu izvršne isprave, podnesen od strane Muamera Mezita, zastupanog od strane advokata Damira Sadovića prema izvršeniku Ministarstvu bezbjednosti, Granična policija od 01.12.2010. godine; **O3-4** - Presuda Suda BiH, broj: GŽ-96/10 od 26.10.2010. godine.

B. RELEVANTNO MATERIJALNO PRAVO

26. Obzirom na krivična djela koja su se optuženima stavljala na teret predmetnom optužnicom Tužilaštva BiH, relevantne zakonske odredbe⁴ su:

Organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe

Član 215.

- (1) Ko organizira grupu ljudi ili drugo udruženje za organizirano krijumčarenje, ili mrežu preprodavača ili posrednika za prodaju ili za rasturanje neocarinjene robe, kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.
- (2) Ko postane član grupe ljudi ili udruženja iz stave 1. ovog člana, kaznit će se kaznom zatvora najmanje jednu godinu.

Odavanje tajnih podataka

Član 164.

- (1) Službeno ili odgovorno lice u institucijama Bosne i Hercegovine ili vojno lice, koje je ovlašteno za određivanje tajnosti podataka ili za pristup tajnim podacima a koje bez ovlaštenja drugome saopći, preda ili na drugi način učini dostupnim tajni podatak, ili pribavi tajni podatak s ciljem da ga saopći ili preda neovlaštenom licu, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

- (2) ...
- (3) Kaznom zatvora od jedne do deset godina kaznit će se ko počini krivično djelo iz stavova (1) i (2) ovog člana:
- a) iz koristoljublja; ili
  - b) u pogledu podatka koji je u skladu sa zakonom označen kao „strogo povjerljivo“ ili stepenom „tajno“ ili kao „državna tajna“ ili stepenom „vrlo tajno“; ili
  - c) radi saopćavanja, predaje ili na drugi način činjenja dostupnim tajnog podatka ili njegove upotrebe izvan Bosne i Hercegovine.

...

Zloupotreba položaja ili ovlaštenja

Član 220.

- (1) Službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine, koja iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svog službenog ovlaštenja ili ne izvršivši svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugom nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

...

C. ARGUMENTACIJA SUDA

27. Slijedom prethodno iznesenog obrazloženja u pogledu nezakonitosti provođenja posebnih istražnih radnji, a slijedom toga i svih dokaza proizašlih iz istih, očito je da je došlo do prekida u lancu dokazivanja, tačnije, iz spisa su isključeni skoro svi dokazi, obzirom da se od samog izvještaja o počinjenju krivičnog djela, pa nadalje, svi vežu za nezakonite naredbe o provođenju posebnih istražnih radnji, pa Sud, u nedostatku dokaza, ni u kom slučaju nije mogao prilikom odlučivanja dostići standard van svake razumne sumnje da su optuženi počinili krivična djela koja su im optužnicom stavljena na teret.

28. Apelaciono vijeće je, dakle, prije svega ispitalo zakonitost dokaza koji su mogli biti podloga za eventualno razmatranje o krivici optuženih (rezultati posebnih istražnih radnji),

---

⁴ KZ BiH, Službeni glasnik BiH, broj broj 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 40/15

međutim, obzirom da je iz tog preispitivanja proizašao osnovan prigovor odbrane po pitanju zakonitosti tih dokaza, to se ovo Vijeće našlo u situaciji potpunog nedostatka dokaza, obzirom da je jedan dio, kako je to već navedeno, pravilno isključen ukinutom prvostepenom presudom, zbog povrede člana 71. ZKP BiH, dok je drugi dio, zbog kojeg je pretres pred Apelacionim vijećem i otvoren, isključen zbog osnovano isticanih manjakvosti naredbi za posebne istražne radnje. Slijedom navedenog, obzirom na preostale dokaze, iste nije bilo moguće cijeniti, dovoditi u međusobnu vezu, te se uopšte upustiti u raspravljanje o glavnoj stvari, to jest u pravcu razmatranja krivice optuženih.

29. Kada tako zaključuje, Apelaciono vijeće se rukovodi osnovnim zakonskim principima, koji predstavljaju garanciju pravičnog postupka. Koliko je bitna sama zakonitost dokaza, te koliko je bitno da se svi na koje se odnosi sam zakon pridržavaju njegovih odredaba, te ne čine povrede istih, ukazuje i činjenica da je i sam sud, pored sve slobode prilikom ocjene dokaza (član 15. ZKP BiH), ograničen u tom svom pravu zakonitošću istih. S tim u vezi, Apelaciono vijeće napominje da poštivanje zakona, odnosno odredaba krivičnog postupka mora biti primarno u provođenju svake procesne radnje, jer povreda istog dovodi do teško otklonjivih ili neotklonjivih posljedica.

30. Ovim Vijeće ne želi tvrditi da grupa nije zaista postojala i da optuženi nisu imali ulogu opisanu u optužnici, te da nisu djelovali u skladu s tom ulogom, ali smatra da tužilaštvo obzirom na stanje dokaza, odnosno na skoro pa potpuni nedostatak istih, nije izvan svake razumne sumnje dokazalo njihovu krivicu za počinjenje krivičnih djela za koja su se optužnicom teretili, odnosno ovom Vijeću nisu pruženi dokazi koji bi uopšte predstavljali podlogu za raspravljanje o krivici optuženih.

31. Na kraju, Apelaciono vijeće napominje da je našlo irelevantnim cijeliti prigovor branioca optuženog Mezita u odnosu na svjedočenje Amre Aljić, obzirom da se isto kao „plod otrovne voćke“ direktno veže za nezakonite naredbe o provođenju posebnih istražnih radnji, pa tako više nije bilo ni osnova za preispitivanje navedenog svjedočenja u odnosu na odredbu člana 122. ZKP BiH.

32. Kod ovakog stanja stvari, Apelacionom vijeću nije preostalo ništa drugo nego da na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, dakle obzirom da nije dokazano učinjenje krivičnog djela, donese oslobađajuću presudu. U prilog navedenom svakako se ukazuje i načelo *in dubio pro reo*, gdje svaka sumnja ide u korist optuženog, čak i u slučaju postojanja dokaza, a naročito u ovakvoj situaciji potpunog nedostatka istih.

III. TROŠKOVI KRIVIČNOG POSTUPKA

33. Imajući u vidu navedeni ishod postupka, na osnovu člana 189. stav .1 ZKP BiH, u pogledu troškova, odlučeno je da se optuženi oslobodaju troškova krivičnog postupka, te da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

ZAPISNIČAR

Stručna saradnica

Ena Granić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

S U D I J A

Tihomir Lukes

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.